

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: SK-4P/15/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8623200862
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8623200862.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v rodinnoprávnej veci manžela A. B., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. zastúpeného Mgr. Petrom Baranom, advokátom, so sídlom Námestie SNP 538/16, 091 01 Stropkov a manželky E. B., F. G., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. zastúpenej JUDr. Martinou Barnovou, advokátkou, so sídlom Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov o rozvod manželstva a o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom H. B., nar.XX.XX.XXXX a I. B., nar.XX.XX.XXXX zastúpeným kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Stropkov na čas po rozvode takto

rozhodol:

I. Súd manželstvo účastníkov A. B., nar. XX.XX.XXXX a E. B., F. G., nar. XX.XX.XXXX, uzavreté dňa XX.XX.XXXX v J., zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Okružle, vo zväzku 6, ročník XXXX, na strane XX, pod por.č.X rozvádza.

II. Maloleté deti H. B., nar. XX.XX.XXXX a I. B., nar. XX.XX.XXXX sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti otca, pričom právo zastupovať ich a spravovať ich majetok v bežných veciach majú obaja rodičia.

III. Matka maloletých detí je povinná prispievať na výživu maloletej H. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení zmien a doplnkov a na výživu maloletej I. mesačne sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení zmien a doplnkov, ktoré bude uhrádzať počnúc právoplatnosťou rozsudku vždy do 20. dňa kalendárneho mesiaca k rukám otca vopred.

IV. Styk matky s maloletými deťmi sa neupravuje.

V. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom podaným dňa 18.05.2023 na Okresnom súde Svidník (z ktorého výkon súdnictva prešiel dňom 01.06.2023 na Okresný súd Bardejov, viď zákon č.150/2022 Z.z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov v znení neskorších predpisov) sa manžel domáhal rozvodu jeho manželstva s manželkou a úpravy pomerov k ich maloletým deťom na čas po rozvode tak, že navrhoval, aby maloleté deti H., nar.XX.XX.XXXX a I., nar.XX.XX.XXXX boli na čas po rozvode zverené do jeho osobnej starostlivosti s tým, že ich bude zastupovať a spravovať ich majetok a matka bude povinná prispievať na výživu každej z dcér sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám otca maloletých. Styk matky s maloletými žiadal neupraviť.

2. Návrh odôvodňoval tým, že manželstvo s manželkou uzavreli dňa 24.01.2015, u oboch išlo o prvé manželstvo. V manželstve sa im narodili dve deti, a to maloleté dcéry H. a I., ktoré obe momentálne navštevujú Základnú školu na ulici E. v Stropkove, kde maloletá H. je v 2.ročníku a maloletá I. chodí do 1. ročníka. Tvrdil, že manželstvo uzavreli po približne 4 až 5 ročnej známosti a už pred jeho uzavretím žili v spoločnej domácnosti. Manželstvo bolo podľa jeho tvrdenia spočiatku harmonické, avšak približne rok po narodení mladšej dcéry začal zisťovať, že manželka mu je neverná, od cudzieho muža začali jej na účet prichádzať platby, ktoré nevedela rozumne vysvetliť, vzbudilo to u neho vážne pochybnosti a následne aj od cudzích ľudí zistil, že mu je manželka neverná k čomu sa mu táto aj sama priznala. Uviedol, že v záujme udržania rodiny sa nerozhodol manželstvo ukončiť, avšak následne sa o manželke a jej mimomanželských aktivitách dozvedel skutočnosti, ktoré mu už nedovolili obnoviť city k nej a spôsobili, že došlo k úplnému citovému odlúčeniu. Tvrdil, že manželia už približne pol roka nežijú spolu intímne, hoci stále bývajú na rovnakej adrese, v rodinnom dome patriacom jeho rodičom. Podľa neho ich manželstvo už nemôže plniť svoj účel a nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia, nakoľko z jeho strany došlo k úplnému citovému odlúčeniu od manželky. Maloleté deti H. a I. navrhol na čas po rozvoде zveriť do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' na platenie minimálneho výživného, keďže táto je dlhodobo nezamestnaná a vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie. V návrhu uviedol, že on pracuje v Stropkove v predajni mäsových výrobkov pre zamestnávateľa Mäsovýroba Marko s.r.o. kde jeho mesačný príjem je cca 470,-eur v čistom vrátane daňového bonusu.

3. Vo veci sa dňa 22.08.2023 uskutočnilo na súde informatívne stretnutie manželov v rámci projektu interdisciplinárnej spolupráce Cochem za účasti aj ich zástupcov a kolízneho opatrovníka maloletých detí, na ktorom manžel trval na rozvoде manželstva s tým, že manželstvo je tu už len formálny zväzok, problémy pretrvávajú dlhšiu dobu, dával manželke opakovane šancu na zmenu, k čomu nedošlo, je pevne rozhodnutý, že nechce manželské spolužitie obnoviť. Manželka na informatívnom stretnutí s rozvodom nesúhlasila.

4. Súd požiadala o intervenciu a spoluprácu referát poradensko- psychologických služieb ÚPSVaR-u Stropkov, ktorý v správe zo dňa 24.10.2023 uviedol, že po vykonaných individuálnych konzultáciách aj párovej konzultácii s manželmi vzhľadom k pevnému postoju

3

SK-4P/15/2023

manžela k rozvođu, ktorý vníma manželstvo ako nefunkčné už dlhší čas z dôvodu nehody v názoroch manželov na životné priority, výchovu detí, financie, intímny život a tiež neveru manželky nevidia možnosť ovplyvnenia vzťahu využitím psychologických prostriedkov.

5. Dňa 11.12.2023 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie manželky k návrhu, v ktorom uviedla, že s návrhom o rozvođ manželstva súhlasí, čo sa týka jej majetkových pomerov, je nezamestnaná, ale aktívne si hľadá prácu, jej príjem tvoria prídavky na deti v celkovej výške 120,-eur (na každé dieťa 60,-eur), s ktorými disponuje po dohode s manželom a manžel jej zároveň prispieva na výživu sumou 175,-eur mesačne. Uviedla, že za bývanie platí 200,-eur mesačne.

6. Kolízny opatrovník po prešetrení rodinných a výchovných pomerov v rodine v správe zo dňa 07.12.2023 uviedol, že otec spolu s maloletými deťmi bývajú v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve starých rodičov detí, matka už s nimi nebýva v spoločnej domácnosti, od 15.10.2023 býva v podnájme, ktorý jej našiel otec a zaplatil nájom do januára 2024. Ráno deti do školy vozí otec, poobede ich zo školy vyberá matka, ktorá ich berie do svojho prenajatého bytu, kde sa im venuje a pripravuje sa s nimi do školy kým si ich vyzdvihne otec. Kolízny opatrovník uviedol, že matka detí býva v ubytovni K., sama potvrdila, že od polovice októbra nebýva v spoločnej domácnosti s otcom a deťmi, Od roku 2019 je nezamestnaná vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, hľadá si prácu, chodí na pohovory. Kolízny opatrovník uviedol, že sa pripája k návrhu otca detí, aby tieto boli na čas po rozvoде zverené do jeho starostlivosti z dôvodu, že momentálne bytové pomery matky nie sú vyhovujúce pre maloleté deti a táto nemá momentálne žiaden príjem.

7. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 12.01.2024 na ktoré sa manželka napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavila. Jej právny zástupca ospravedlnil jej neúčast tým, že v deň pojednávania nastúpila prvý deň do práce, preto nemohla sa pojednávania zúčastniť a súhlasí s pojednávaním v jej neprítomnosti. Súd tak v súlade s ust. § 180 CSP pojednávanie vykonal v neprítomnosti manželky, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

8. Manžel na pojednávaní na návrhu a rozvode manželstva trval. Uviedol, že odstránenie príčin rozvratu, zmierenie manželov a obnovenie manželského spolužitia nie je možné, je pevne rozhodnutý rozviesť sa. Ohľadom detí a stretávania sa matky s nimi nie je problém, vedia sa dohodnúť, nie je potrebné upravovať stretávanie.

9. Právny zástupca manželky na pojednávaní uviedol, že manželka súhlasí s návrhom, aj čo sa týka manželom navrhovanej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode.

10. Kolízny opatrovník navrhol vyhovieť návrhu a zveriť deti do osobnej starostlivosti otca, súhlasil s návrhom aj čo sa týka úpravy výživného a styku.

11. Súd pri zisťovaní skutočného stavu veci (§ 35 CMP) sa oboznámil s obsahom návrhu na začatie konania a s obsahom vyjadrenia manželky ako aj správy kolízneho opatrovníka a referátu poradensko – psychologických služieb. Vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s obsahom sobášneho listu, rodných listov maloletých detí a odpoveďami na lustrácie účastníkov v Registri obyvateľov SR, pričom zistil nasledovné:

4

SK-4P/15/2023

12. Účastníci konania manželstvo uzavreli dňa 24.01.2015, u oboch išlo o prvé manželstvo, čo bolo zistené z predloženého sobášneho listu. V manželstve sa im narodili dve deti, a to maloletá H., nar.XX.XX.XXXX a maloletá I., nar.XX.XX.XXXX, čo bolo zistené z rodných listov detí. Z vyjadrenia účastníkov a z odpovede na lustráciu v Registri obyvateľov SR bolo zistené, že iné deti ani iné vyživovacie povinnosti nemajú.

13. Z predložených výplatných lístkov manžela za mesiace december 2022 až marec 2023 súd zistil, že tento pracuje u zamestnávateľa Mäsovýroba Marko s.r.o, kde jeho príjem vrátane daňového bonusu v decembri 2022 za 21 odpracovaných dní po 4 hodiny bol 464,62 eur, za január 2023 za 20 odpracovaných dní po 4 hodiny 478,52 eur, za február 2023 za 17 odpracovaných dní po 4 hodiny bol 445,60 eur a za marec 2023 za 23 odpracovaných dní po 4 hodiny bol 506,07 eur.

14. Príjem manželky v čase rozhodovania je vo výške 295,-eur mesačne ktorý pozostáva z prídavkov na deti vo výške 120,-eur a sumy 175,-eur, ktorou jej na výživu prispieva manžel. Za bývanie platí 200,-eur, zvyšných 95,-eur používa na zabezpečenie stravy, ošatenia poplatku za účet v banke.

15. Hmotnoprávne zákonné podmienky rozvodu manželstva sú upravené v Zákone o rodine, preto súd pri posúdení, či sú alebo nie sú dané dôvody na vyhovenia návrhu na rozvod manželstva vychádzal z príslušných ustanovení Zákona č.36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“).

16. Podľa § 22 Zákona o rodine k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

17. Podľa § 23 Zákona o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

18. Medzi povinnosti manželov v zmysle hore uvedeného ust. § 18 a § 19 Zákona o rodine patria povinnosť žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie, starať sa spoločne podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom, či spoločne rozhodovať o veciach týkajúcich sa rodiny.

19. Ako vyplýva z vyššie citovaných zákonných ustanovení, Zákon o rodine ako dôvod rozvodu manželstva uvádza vážne narušenie a trvalý rozvrat vzájomných vzťahov medzi manželmi, pričom

narušenie a rozvrat vzťahov si vyžaduje kvalifikovaný stupeň. Okrem toho je potrebné skúmať možnosť obnovenia manželského spolužitia, ktorá je závislá od vôle manželov a ich postoja k manželstvu.

20. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva účastníkov, nakoľko vzťahy medzi manželmi sú tak vážne

5

SK-4P/15/2023

narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Rozvrat možno považovať za kvalifikovaný a nenapraviteľný, čo koniec koncov vyplýva aj z vyjadrenia a postojov samotných manželov, keď manžel od počiatku konania bol pevne rozhodnutý sa rozvieť a aj manželka po počiatočnom odmietavom postoji k rozvodu manželstva v priebehu konania názor zmenila, s manželom už ani nežijú v spoločnej domácnosti. Medzi základné povinnosti manželov patria v zmysle hore uvedeného § 18 a § 19 Zákona o rodine aj povinnosť žiť spolu, byť si verní, pomáhať si, vytvárať zdravé rodinné prostredie, starať sa spoločne podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom, či spoločne rozhodovať o veciach týkajúcich sa rodiny. Tieto povinnosti už v manželstve účastníkov plnené nie sú, manželia v čase začatia konania nežili spolu ako manželia, nežili manželským životom, nežili spolu ani intímne, k zlepšeniu situácie v manželstve v priebehu konania napriek konzultáciám a pomoci referátu poradensko- psychologických služieb nedošlo, manželia v súčasnosti už ani nežijú v spoločnej domácnosti. Súd mal za preukázané, že problémy v manželstve pretrvávajú dlhú dobu, manžel uvádza, že tieto začali už rok po narodení mladšej dcéry, teda cca od roku 2017. Ani počas celého trvania súdneho konania (takmer 8 mesiacov) situácia v manželstve sa neupravila, nezlepšila, manželia sa k sebe nevrátili, čo aj vzhľadom na skutočnosť, že manžel pred súdom opakovane možnosť obnovenia manželského spolužitia s manželkou kategoricky vylúčil nedáva žiadne predpoklady obnovenia manželského spolužitia.

21. Účelom manželstva je vytvoriť harmonické a trvalé životné spoločenstvo, ktoré zabezpečí riadnu výchovu detí (§ 1 ods.2 Zákona o rodine). Počas svojej existencie plní funkciu ekonomickú, sociálnu, biologickú a výchovnú a manželstvo možno rozvieť vtedy, ak sa už žiadna z týchto funkcií v manželstve nerealizuje, čo je aj tento prípad. Za takej preukázanej situácie v manželstve, ako je tomu v tu súdnej veci sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva. Účastníci nežijú manželským životom, pokiaľ ide o možnosť obnovenia spolužitia, toto nemožno očakávať, nakoľko manžel, najlepšie poznajúci stav manželstva a vzťahov medzi nimi túto možnosť pred súdom kategoricky vylúčil a s návrhom na rozvod súhlasila aj manželka. Zjavnú a nenapraviteľnú stratu schopnosti účastníkov žiť spolu súd hodnotí ako podstatnú príčinu rozvratu vzťahov medzi manželmi. Vzhľadom na trvajúce manželské odlúčenie účastníkov súd sa stotožňuje s tvrdením manžela, že manželstvo je už len formálne a neplní svoj účel.

22. Preto súd, vychádzajúc z vyššie uvedeného manželstvo účastníkov rozviedol.

23. Podľa § 100 Civilného mimosporového poriadku s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

24. Podľa § 24 ods.1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, či maloleté dieťa zverí do spoločnej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov alebo do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súd súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

6

SK-4P/15/2023

25. Podľa § 24 ods.5 a 6 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

(6) Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

26. Podľa § 25 ods.2 Zákona o rodine ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

27. Podľa § 62 ods.1, 2, 3 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

28. Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

29. Pokiaľ ide o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvoze, súd vzhľadom na aktuálnu situáciu, kedy maloleté deti po odchode matky zo spoločnej domácnosti ostali a stále sú vo faktickej starostlivosti otca, pričom matka ku dňu rozhodnutia nemá stále bývanie ani stabilný príjem akceptoval zhodný návrh rodičov, aby maloleté deti boli zverené na čas po rozvoze do osobnej starostlivosti otca a aby matka bola zaviazaná prispievať na ich výživu minimálnym zákonným výživným s tým, že styk rodičia žiadali neupraviť, ten prebieha bez problémov. Súd po zistení, že takáto úprava, ktorú navrhoval aj kolízny opatrovník je v záujme maloletých detí a po zistení, že momentálne zárobkové a majetkové pomery matky neumožňujú zaviazat' ju platením vyššieho výživného a tiež po zistení, že rodičia vedia sa dohodnúť o veciach týkajúcich sa maloletých vrátane otázky stretávania upravil pomery k deťom na čas po rozvoze tak, ako je uvedené vo výrokoach II. až IV. rozsudku. Ak sa zmenia pomery, je možné zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností (§ 26 Zákona o rodine).

7

SK-4P/15/2023

30. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, a keďže nebol zákonný dôvod ale ani návrh na iné rozhodnutie o trovách konania, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku V tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov. Toto právo nemajú osoby (tu manžel a kolízny opatrovník) ktoré sa po vyhlásení rozsudku tohto práva výslovne vzdali do zápisnice súdu (§ 368 CSP v spojení s § 2 CMP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a doplňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62 ods. 1, 2, 3 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP). Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná (§ 64 CMP). Odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 65 CMP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 CMP).

8

SK-4P/15/2023

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom mu bola uložená peňažná povinnosť, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie vo výroku, v ktorom bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 376 CMP).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoe manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods.1 Zákona o rodine).